

EUROPESE COMMISSIE
DIRECTORAAT-GENERAAL
BELASTINGEN EN DOUANE-UNIE
Douanebeleid
Risicobeheer, veiligheid en specifieke controles

Brussel, 13 juni 2006

WERKDOCUMENT

TAXUD/2006/1452

BEDRIJVEN MET EEN AEO-CERTIFICAAT

HET AEO-COMPACT-MODEL

INHOUDSTAFEL

1	WERKWIJZE.....	2
2	DE VERSCHILLENDE FASEN VAN HET KADER	5
2.1	Aanvraag om de AEO-status.....	5
2.2	Formele voorwaarden.....	5
2.3	Normen en criteria.....	5
2.3.1	Het document inzake normen en criteria.....	5
2.3.2	Het dubbele doel van de normen en criteria.....	5
2.4	Het is kaart brengen van de risico's	6
2.4.1	Inleiding	6
2.4.2	Fase 1 Inzicht in de activiteiten van het bedrijf	7
2.4.3	Fase 2 Verduidelijking van de doelstellingen	8
2.4.4	Fase 3 Identificatie van risico's	9
2.4.5	Fase 4 Beoordeling van de risico's	10
2.4.6	Fase 5 Maatregelen ten aanzien van deze risico's	12
2.5	Toekenning van de AEO-status.....	14
2.6	Lagere risico voor AEO-bedrijven.....	14
2.7	Bedrijfscontroleplan	15
2.8	Evaluatie.....	15

HET AEO-COMPACT-MODEL

In 2002 werd de projectgroep Douane 2002 opgericht om de lijst risico-indicatoren voor bedrijven te herzien en om een gemeenschappelijk kader voor de risicobeoordeling te ontwikkelen, COMPACT genaamd (Compliance Partnership Customs and Trade).

1 WERKWIJZE

De douane heeft een zeer lange traditie op het gebied van de goederencontrole. Ook in de tweede helft van de 20^e eeuw werden alle aangegeven goederen nog tot 100% door een douaneambtenaar gecontroleerd. Maar de rol van de douane is momenteel voortdurend aan wijzigingen onderhevig, gezien de enorme goederenstromen waarmee zij wordt geconfronteerd en de globalisering van de handel. Daarom is het niet langer mogelijk dat de douane alle aangiften controleert – zij heeft daarvoor niet voldoende capaciteit. En zelfs al zou zij alle aangiften kunnen controleren, dan zou dit niet nodig zijn en ook niet wenselijk. Nu ligt het accent op risicoanalyse en controles bij bedrijven, waardoor de kosten voor het bedrijfsleven ook minder zijn. De douane levert aldus een bijdrage aan het concurrentievermogen van de EU-bedrijven op de wereldmarkt en zet zij tevens haar middelen daar in waar zij het meest nodig zijn.

Een van de voornaamste taken van de douane is de beoordeling van de risico's die aan de goederenstromen zijn verbonden. Risico's zijn die factoren die van invloed kunnen zijn op de doelstellingen van de douane. Om die doelstellingen te realiseren is het van belang een goede kennis te hebben van de aanwezige risico's en van de invloed die zij op de doelstellingen kunnen hebben. De douanediensdiensten van de lidstaten hebben ervoor gekozen om bedrijfscontroles te baseren op de risicoanalyse. Dit betekent dat de douane vooral daar controleert waar de meeste risico's zijn, en aspecten of aangiften veel minder steekproefsgewijs selecteert.

Bij de risicoanalyse houdt de douane rekening met de maatregelen die bedrijven zelf hebben genomen om risico's te beperken. De douane wil haar beperkte capaciteit vooral te richten op risico's die niet of niet voldoende worden gedekt door maatregelen die bedrijven zelf hebben genomen. Om deze werkwijze te kunnen volgen moet een juist beeld worden verkregen van een bedrijf, zijn activiteiten en de maatregelen die het heeft genomen om de risico's in fiscale en niet-fiscale processen, met inbegrip van de toeleveringsketen, te beperken. De douane moet daarom de organisatie van een bedrijf, diens activiteiten, procedures, administratie enz.. beoordelen. Kortom, de administratieve organisatie en de interne controle van een bedrijf moeten worden beoordeeld.

COMPACT biedt een methode om een dergelijke beoordeling uit te voeren. Niet alleen op nationaal, maar ook op internationaal niveau, wanneer het om meer dan een land gaat.

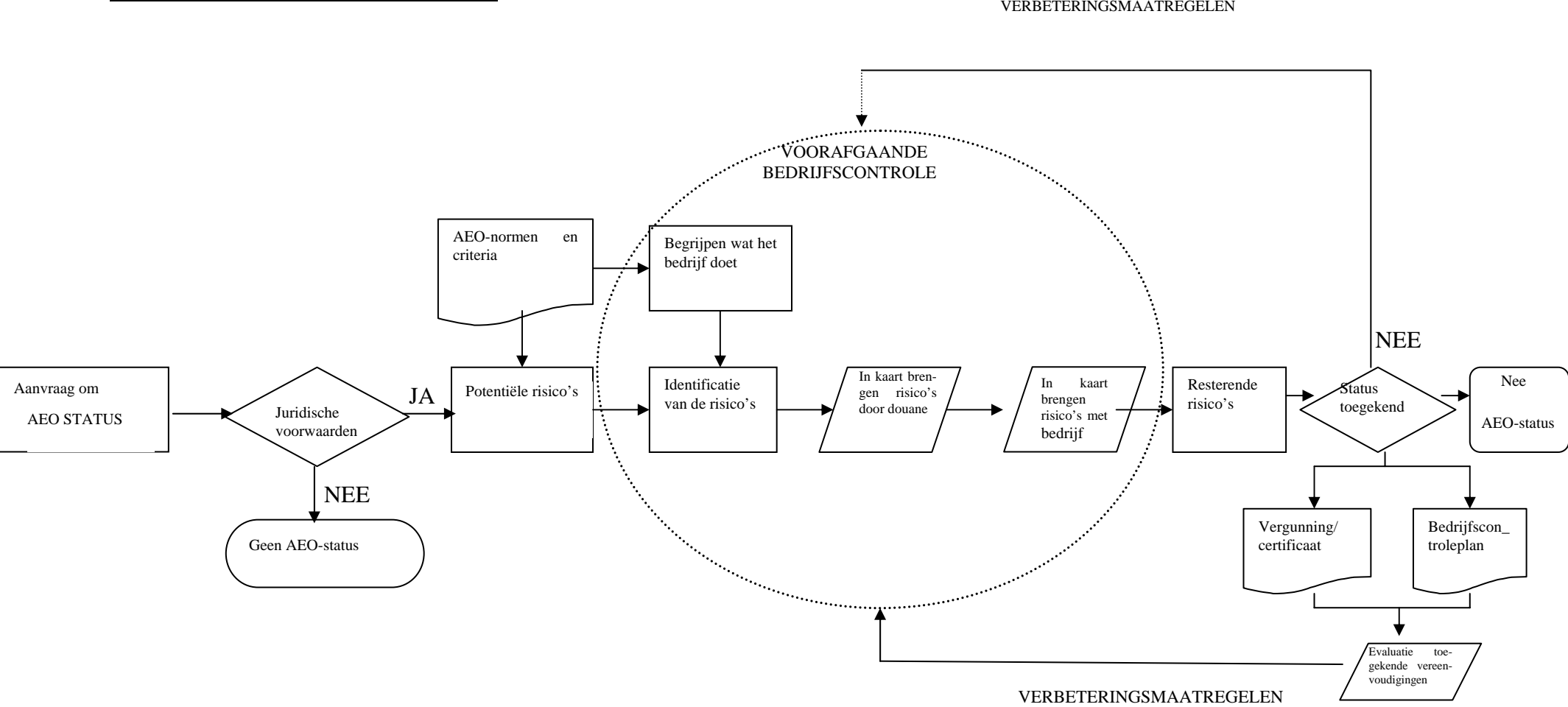
Het is een flexibel werktuig dat niet alleen kan worden gebruikt voor de bescherming van de fiscale belangen van een lidstaat of van de EU, maar ook voor de bescherming van niet-fiscale belangen zoals de bescherming van de buitengrens van de EU (bijv. beveiliging van de toeleveringsketen en bestrijding van illegale in- of uitvoer).

Het in kaart brengen van risico's als in dit document en het document inzake normen en criteria omschreven maakt deel uit van het AEO-COMPACT-model. Een bedrijf dat voor de AEO-status in aanmerking wenst te komen moet de systemen en procedures toepassen en voldoen aan de eisen van het communautaire douanewetboek en die zijn uitgewerkt in het document inzake normen en criteria, overeenkomstig het soort zaken dat het doet en de resultaten van de risicoanalyse.

De douane en het bedrijf dat voor de AEO-status in aanmerking wenst te komen moeten samenwerken om te bereiken dat dit bedrijf het risicobeoordelingswerk kan uitvoeren dat in dit document is beschreven. De douane moet erop toezien dat dit bedrijf aan de eisen voldoet die gelden voor dat soort bedrijf en die zijn opgenomen in het communautaire douanewetboek.

- Het COMPACT-kader kan door douaneambtenaren worden gebruikt om vast te stellen of bepaalde risico's relevant zijn voor een bepaald bedrijf en de activiteiten van dat bedrijf.
- Het kader is ook een werktuig om vast te stellen of het bedrijf zich aan de voorschriften houdt en op welk niveau de douane dat bedrijf moet controleren.
- Het kader functioneert als een voorafgaande bedrijfscontrole. Doel van een voorafgaande bedrijfscontrole kan zijn na te gaan of het bedrijf de AEO-status kan verkrijgen en of vereenvoudigingen kunnen worden toegestaan.

HET AEO-COMPACT-MODEL

2 DE VERSCHILLENDE FASEN VAN HET KADER

Het COMPACT-kader bestaat uit een aantal fasen die hieronder worden beschreven. Dit kan de indruk wekken dat elke fase op zich staat. In de praktijk lopen deze verschillende fasen vaak in elkaar over, bijv. bij de dialoog tussen de douane en het bedrijf.

2.1 Aanvraag om de AEO-status

Wordt ingevuld wanneer overeenstemming is bereikt over de wettekst.

2.2 Formele voorwaarden

De eerste fase van de behandeling van de aanvraag bestaat erin dat de douane vaststelt of voldaan is aan de formele voorwaarden voor de aangevraagde procedure of vereenvoudiging. Deze fase is betrekkelijk kort. Indien de aanvrager niet aan de formele eisen voldoet, moet de aanvraag worden afgewezen. In dat geval hoeft de douane de andere aspecten van de aanvraag niet te onderzoeken.

2.3 Normen en criteria

2.3.1 Het document inzake normen en criteria

Zoals eerder vermeld maken de tabellen in dit document waarin de risico's zijn omschreven en de eisen waaraan moet worden voldaan deel uit van het AEO-COMPACT-kader.

Het document “normen en criteria” bestaat uit vijf delen:

- 1) Informatie over het bedrijf
- 2) Staat van dienst op het gebied van het naleven van de voorschriften
- 3) Boekhouding en logistiek van het bedrijf
- 4) Solvabiliteit
- 5) Veiligheidseisen

Elk deel is weer onderverdeeld in onderafdelingen. Bijvoorbeeld Deel V – Veiligheidseisen – bestaat uit de onderafdelingen: 5.03 Fysieke beveiliging 5.08 Opslag van goederen, en 5.12 Personeel. In elke onderafdeling zijn een of meer aandachtspunten vermeld.

Alle risico-indicators zijn geplaatst naast een risicobeschrijving en aandachtspunten aan de hand waarvan de douane en de bedrijven de risico's kunnen beoordelen. De aandachtspunten kunnen worden gebruikt om te bepalen welke risico's relevant zijn voor een bepaald bedrijf en welke maatregelen dat bedrijf moet nemen om zich tegen die risico's te beschermen. Bij de voorafgaande bedrijfscontrole kan het document “normen en criteria” van veel nut zijn.

2.3.2 Het dubbele doel van de normen en criteria

Bedoeld document kan op een van beide hieronder genoemde wijze worden gebruikt.

Het document kan aan het bedrijf worden toegezonden die dan een zelfbeoordeling kan maken en een profiel van zijn bedrijfsactiviteiten kan opstellen en met name die in verband met de toeleveringsketen. Dit profiel kan dan door de douane met de werkelijke situatie worden vergeleken. Het hangt af van de bekwaamheid van de medewerkers van het bedrijf of van deze mogelijkheid gebruik kan worden gemaakt. De tweede mogelijkheid is dat de douane dit document gebruikt om te bepalen welke aspecten bij de voorafgaande

bedrijfscontrole moeten worden onderzocht. In dit geval moet de douaneambtenaar zelf het nodige onderzoek doen om de vragen te kunnen beantwoorden.

Hoewel het document door alle lidstaten kan worden gebruikt, is het flexibel genoeg om specifieke nationale risico's aan de algemene risico's toe te voegen. om rekening te houden met lokale of regionale verschillen.

2.4 Het is kaart brengen van de risico's

2.4.1 Inleiding

Zoals hiervoor vermeld is de beoordeling van de risico's voor een bepaald bedrijf de hoeksteen van COMPACT. Deze beoordeling kan gebeuren door het in kaart brengen van de risico's. In het bedrijfsleven wordt veelvuldig gebruik gemaakt van deze methode. Ook de douane kan baat hebben bij de ontwikkeling van het in kaart brengen van risico's als een systematische methode om risico's te beoordelen. Voorts is een systematische aanpak nodig om te bepalen hoe een AEO-bedrijf kan worden gecontroleerd en achteraf geëvalueerd.

De methode is bedoeld om risicoprioriteiten vast te stellen bij het evalueren van de waarschijnlijkheid dat risico's zich zullen voordoen en de gevolgen daarvan voor de doelstellingen van de douane. Het is een methode die de weging en beoordeling van risico's structuur geeft en ondersteunt. Door het in kaart brengen van risico's en door het nemen van maatregelen in het kader van COMPACT ontstaat er een structuur om risico's te identificeren, te beoordelen, te controleren en te evalueren om zo voortdurend tot verbeteringen te komen.

Het in kaart brengen van risico's bestaat uit vijf fasen:

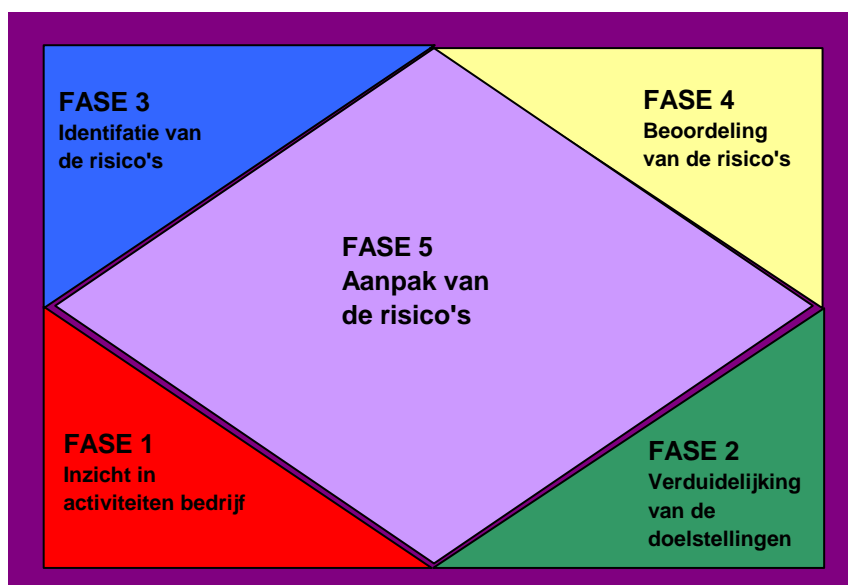
Fase 1 Inzicht in de activiteiten van het bedrijf

Fase 2 Verduidelijking van de doelstellingen van de douane

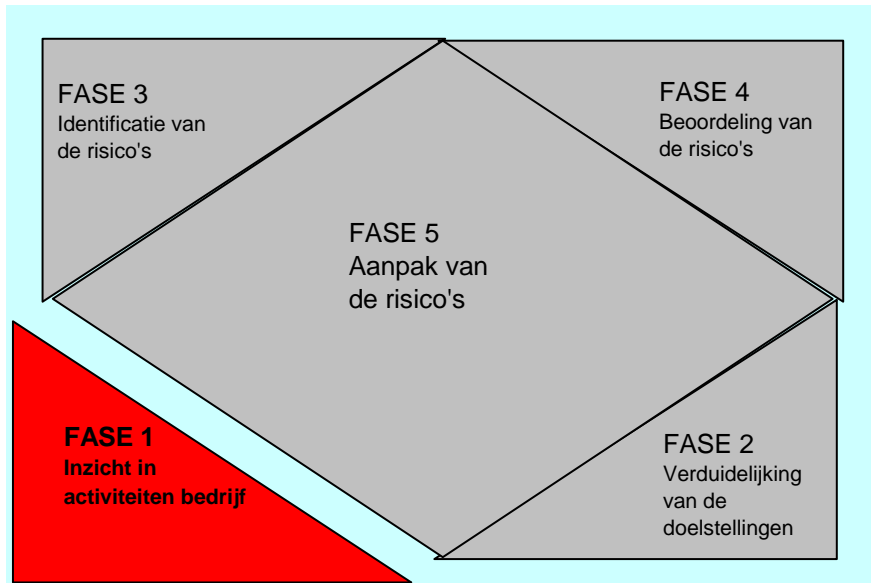
Fase 3 Identificatie van de risico's (die van invloed kunnen zijn op de doelstellingen van de douane)

Fase 4 Beoordeling van de (grootste) risico's

Fase 5 Aanpak van deze risico's en van de (resterende) risico's.

2.4.2 Fase 1 Inzicht in de activiteiten van het bedrijf

De douane moet een inzicht krijgen in de activiteiten van het bedrijf, en met name van de logistieke keten van goederenzendingen, en in welke omgeving het bedrijf werkzaam is (processen, goederen, gebruikte procedures).

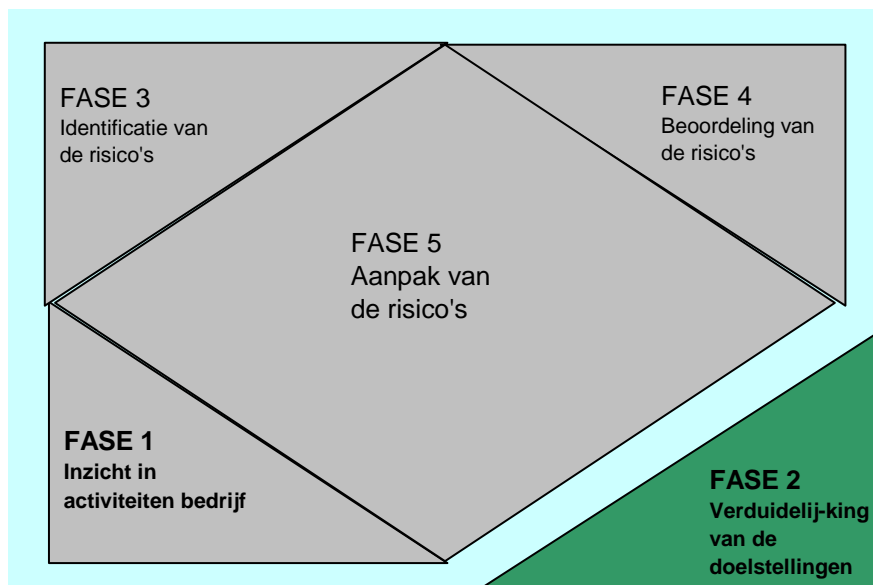
Om een inzicht te krijgen in het bedrijf dat de AEO-status aanvraagt kan informatie uit verschillende bronnen worden verkregen, zowel interne als externe.

- Interne bronnen die de douane kan raadplegen (natuurlijk afhankelijk van de plaatselijke/nationale situatie) zijn bijvoorbeeld: BTW- en andere informatie van de belastingdienst, de instrastat-databanken, informatie die de douane-invoer- en uitvoersystemen in het verleden hebben verzameld; verslagen over bedrijfscontroles; gegevens over douanevergunningen en databanken van nasporingsdiensten.
- Voorbeelden van externe bronnen: Kamers van Koophandel, statistieken, gepubliceerde jaarverslagen, de website van het bedrijf en, last but not least, door het bedrijf zelf verstrekte informatie.

Met name het eerste deel van het document "normen en criteria" bevat indicatoren voor het verzamelen van informatie om een inzicht te verkrijgen in de activiteiten van het bedrijf. Ook kan informatie worden verkregen door middel van interviews en uit onderzoek van de bedrijfsadministratie.

Het is van belang dat de verkregen informatie met bewijsmateriaal is onderbouwd en geregistreerd.

2.4.3 Fase 2 Verduidelijking van de doelstellingen

Niet alle in het document opgenomen eisen en onderafdelingen zijn voor elk bedrijf van belang. In de inleiding van het document zijn de verschillende verantwoordelijkheden van de deelnemers aan de toeleveringsketen beschreven.

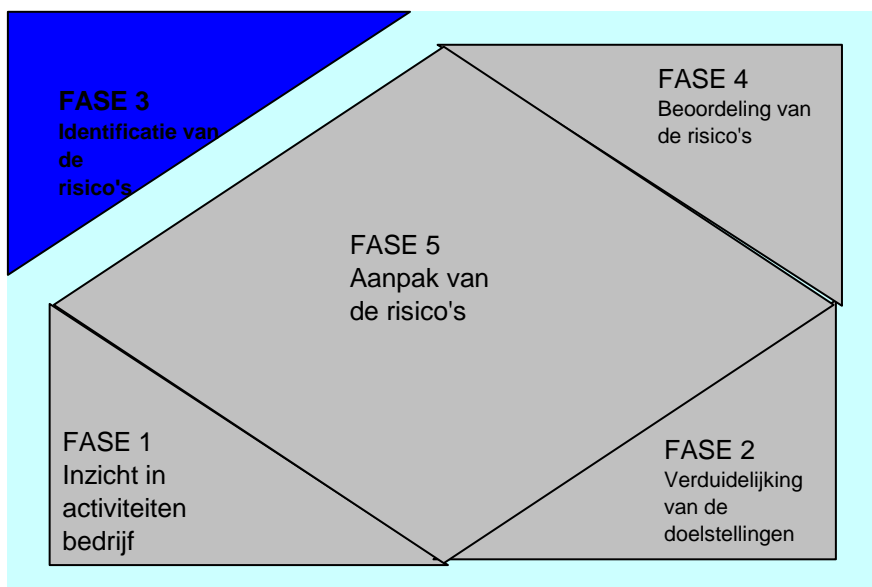
In het algemeen: of risico's relevant zijn moet worden beoordeeld in het licht van de doelstellingen van de douane en het soort voordelen en vereenvoudigingen dat het bedrijf aanvraagt.

De doelstellingen van de douane zijn in de eerste plaats de inachtneming van de fiscale eisen en de veiligheidseisen. Deze algemene doelstellingen zijn opgenomen in het communautaire douanewetboek. De doelstellingen zijn meer specifiek in verhouding tot de vereenvoudigingen en voordelen die het bedrijf aanvraagt.

Voor het verduidelijken van de douanedoelstellingen van het AEO-proces bij een bepaald bedrijf, kan de douane een team samenstellen dat de AEO-aanvraag behandelt. Het team moet bestaan uit deskundigen, bijv. op het gebied van de wetgeving en (elektronische) bedrijfscontrole.

Wanneer de doelstellingen zijn verduidelijkt kunnen zij aan het bedrijf worden uitgelegd om ervoor te zorgen dat de verwachtingen van het bedrijf overeenstemmen met hetgeen het AEO-programma eist en biedt.

2.4.4 Fase 3 Identificatie van risico's

"Risico" betekent de waarschijnlijkheid dat er bij de aankomst, het vertrek, de doorvoer of de bijzondere bestemming van goederen die tussen het douanegebied van de EU en derde landen worden vervoerd en in verband met de aanwezigheid van niet-communautaire goederen zich een gebeurtenis voordoet die

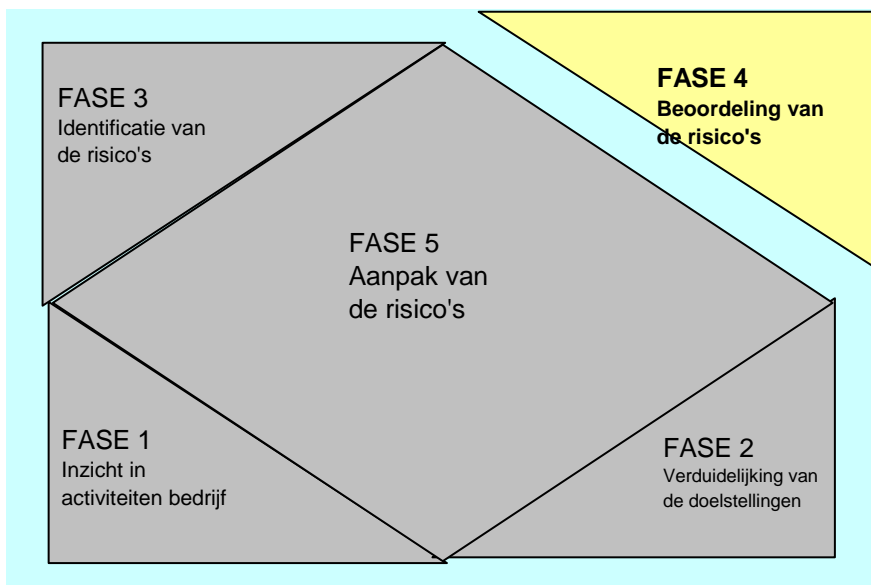
- de correcte toepassing van communautaire of nationale maatregelen in de weg staat, of
- de financiële belangen van de EU en haar lidstaten schaadt; of
- een bedreiging vormt voor de veiligheid, de volksgezondheid, het milieu of de consumenten in de EU.

Wanneer de douane een bepaald bedrijf onderzoekt en de doelstellingen duidelijk zijn, kan zij bepalen of bepaalde risico's relevant zijn voor dat bedrijf. Zij kan ook een oordeel vormen van de maatregelen die het bedrijf zelf heeft genomen om de risico's te beperken.

Potentiële risico's zijn risico's die theoretisch aanwezig zijn. Wanneer we over potentiële risico's spreken, doen we dat vanuit een algemeen standpunt, en niet verband met een bepaald bedrijf. Er wordt aan geen enkel bedrijf in het bijzonder gedacht. De inventaris van potentiële risico's behoeft niet steeds weer opnieuw te worden opgemaakt. Deze kan eenmaal worden opgemaakt en dan in alle volgende gevallen worden gebruikt. De projectgroep heeft deze inventaris opgemaakt. De risico-indicatoren en de daarmee overeenstemmende aandachtspunten in het document "normen en criteria" zijn tezamen de potentiële risico's.

Bij de verdere behandeling van de aanvraag is het van belang die risico's te identificeren die verband houden met een bepaald bedrijf en de activiteiten van dat bedrijf. Het is daarom van het grootste belang inzicht te krijgen in de activiteiten van het bedrijf. Waaruit voert het goederen in/ waarnaar voert het uit, wat voert het in en uit, wie zijn de handelspartners en in welk deel van de toeleveringsketen is het actief? Er dient bijzondere aandacht te worden geschonken aan informatie die relevant is en verband houdt met risico's die zich kunnen voordoen in de situatie/procedure die het bedrijf heeft gekozen.

2.4.5 Fase 4 Beoordeling van de risico's

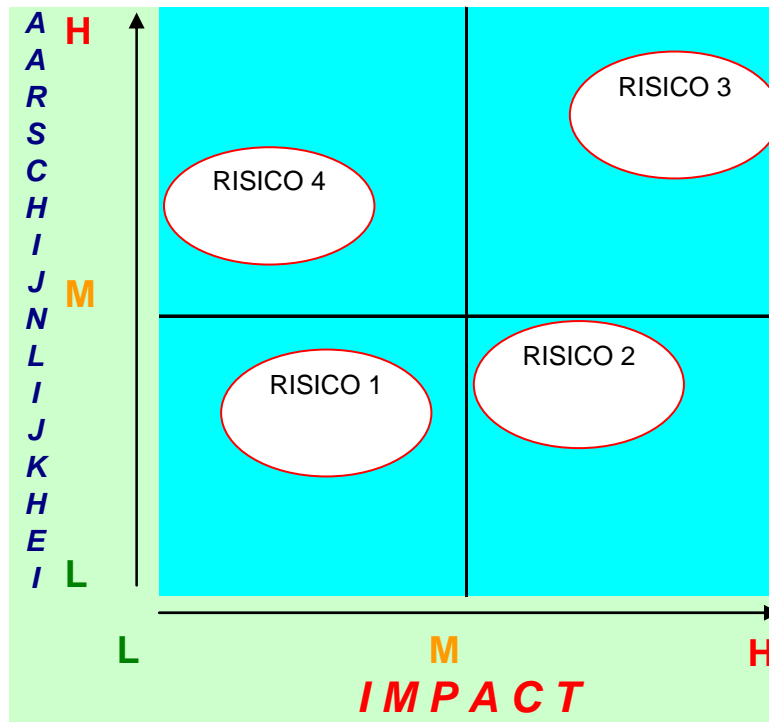

Aan de in fase 3 geïdentificeerde risico's worden prioriteiten toegekend aan de hand van een evaluatie van de gevolgen ervan voor de douanedoelstellingen en de waarschijnlijkheid dat het risico werkelijkheid zal worden.

Deze aanpak maakt het mogelijk de risico's in een algemeen beeld op te nemen en hun relatieve ernst vast te stellen. In dit stadium is het essentieel vast te stellen in welke mate het bedrijf zelf maatregelen heeft genomen om zich tegen de geïdentificeerde risico's te beschermen en risicoprioriteiten heeft vastgesteld (het bedrijf heeft er ook belang bij een structuur te hebben voor de identificatie en de beoordeling van risico's en hoe daarop moet worden gereageerd).

Zoals eerder vermeld, moeten deskundigen, bijvoorbeeld op het gebied van wetgeving of van (elektronische) bedrijfscontroles, in deze fase een rol spelen. Kennis en opvattingen zullen uiteenlopen tussen mensen met verschillende functies binnen de douane. Zodra de relevante risico's zijn geïdentificeerd en beoordeeld, kunnen zij in een risicoprofiel worden geplaatst dat een alomvattend beeld geeft van alle significante risico's. De risico's worden in kaart gebracht, al naar gelang de ernst van de gevolgen en waarschijnlijkheid dat zij zich zullen voordoen.

Hoewel de risicobeoordeling niet altijd kwantitatief is, geeft de risicokaart een zekere mate van transparantie in de risico-omgeving van het bedrijf in verhouding tot douanevereenoudingen.

L = laag

M = middelmatig

H = hoog

Zodra het risicoprofiel is gemaakt, is het van belang een stap terug te doen en erover na te denken.

- ✓ Is het zinvol vanuit een intuïtief gezichtspunt? Dekkt het alle relevante risicogebieden in de check list?
- ✓ Moet enige beoordelingen voor bijzondere risico's worden gekwantificeerd?
- ✓ Is het algemene beeld, sinds alle significante risico's van het bedrijf de vorige maal in kaart werden gebracht, aanzienlijk gewijzigd en zo ja, waarom?

Het resultaat van de interne beoordeling moet met het bedrijf worden besproken om er zeker van te zijn dat deze juist is.

Om het in kaart brengen zo eenvoudig mogelijk te houden, is het wenselijk dit in twee delen te doen, namelijk eerst intern (bij de douane) en daarna gemeenschappelijk (met het bedrijf) waarbij de douane uiteindelijk een besluit moet nemen waar de risico's zijn en hoe daarop moet worden gereageerd.

De redenen om het in kaart brengen van de risico's in tweeën te splitsen zijn:

- Gemakkelijker oordeelsvorming. De douaneambtenaren kunnen een oordeel vormen zonder dat zij vervolgens onmiddellijk alle daarop volgende stappen van het proces moeten zetten.
- Meer structuur. Dit is een gestructureerde manier om te bepalen in welke richting de risico's zich bewegen vanaf de eerste aanzet tot het gemeenschappelijke (definitieve) resultaat.
- Ondersteuning van het werk van de douaneambtenaren. Hierdoor leren de douaneambtenaren gemakkelijker hoe het kader werkt en wat zij in de verschillende fasen moeten doen, waardoor mogelijke verwarring wordt voorkomen.
- Bevordering transparantie en partnerschap. Het opsplitsen van deze taak bevordert de samenwerking tussen douane en bedrijven daar beide partijen er voordeel bij hebben passende maatregelen te nemen ten aanzien van de geïdentificeerde risico's en daarvan een transparante documentatie te hebben.

Er moet een gestructureerde documentatie worden opgezet van de inhoud van de gemaakte beoordeling, en met name moet worden vermeld waarom een bepaald risico een bepaalde beoordeling heeft gekregen, waardoor mogelijke (positieve/negatieve) ontwikkelingen van dat risico kunnen worden gevolgd.

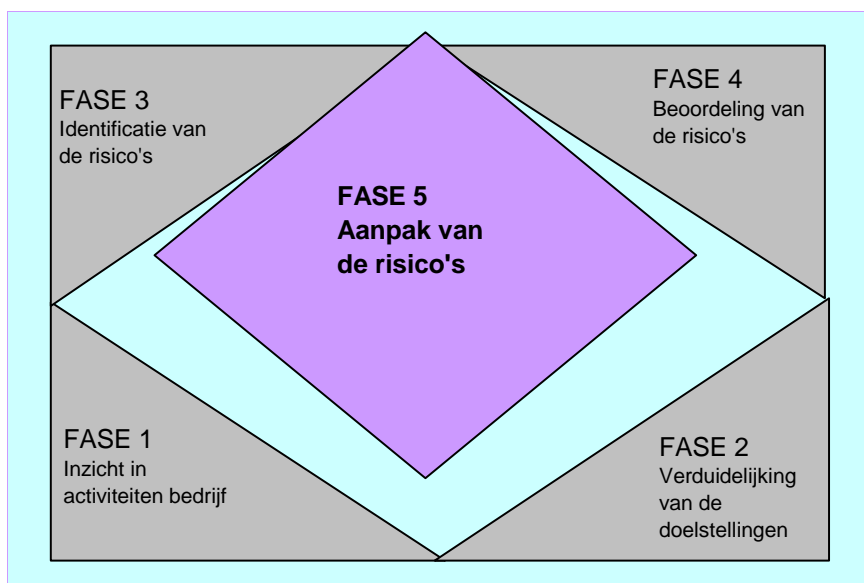
Voor de validering van het risico is het van belang dat de beschreven processen in de praktijk worden gecontroleerd. De financiële aspecten kunnen steekproefsgewijze in de bedrijfsadministratie worden gecontroleerd, maar de meeste veiligheidsaspecten moeten fysiek worden gecontroleerd, ook weer steekproefsgewijs.

Zodra alle relevante risico's door de douane in kaart zijn gebracht en volledig gedocumenteerd, kan zij het werk met het bedrijf verder zetten. Dit begint met de presentatie en de bespreking van de resultaten van het in kaart brengen van de risico's door de douane. Daarna moet worden vastgesteld of de met de douane gemaakte beoordeling met de huidige situatie overeenstemt (dat wil zeggen, er moet worden nagegaan in hoeverre het bedrijf zelf maatregelen heeft genomen om de geïdentificeerde risico's te dekken en ook welke prioriteiten het bedrijf intern heeft gegeven aan de verschillende risico's.)

Tenslotte moet een besluit worden genomen over de sterke en zwakke kanten van de administratieve organisatie en de interne controle van het bedrijf in termen van algemene en procedurele aspecten en moet elk geïdentificeerd risico worden geplaatst in termen van impact en waarschijnlijkheid.

Nadat alle relevante risico's zijn beoordeeld, met inbegrip van de maatregelen van het bedrijf zelf op dat gebied, kan blijken dat sommige risico's niet (voldoende) zijn gedekt. Dit noemen we de **resterende risico's**.

2.4.6 Fase 5 Maatregelen ten aanzien van deze risico's

Risico's maken deel uit van het zakenleven. Het is de bedoeling dat de douane de significante risico's onderkent, daaraan grenzen stelt en (al naar gelang het bedrijf) maatregelen neemt om deze te beperken.

De AEO-status met de daaraan verbonden vereenvoudigingen kan in principe worden toegekend indien alle risico's kunnen worden gedekt. Zo niet, dan dient te worden nagegaan of de aanvraag om toekenning van de status moet worden afgewezen of dat het bedrijf na enige aanpassingen de risico's voldoende kan dekken of tot een aanvaardbaar risico kan terugbrengen.

In antwoord op risico's moeten een of meer van de volgende strategieën worden gebruikt:

AANVAARDING	= binnen bepaalde grenzen
INDEKKING	= bedrijfscontroleplan
OVERDRAGING	= garanties
BEËINDIGING	= de vereenvoudiging wordt niet toegekend

/ingetrokken

Aanvaarding van het risico

Er is een gradatie in de reactie op de meest significante risico's. Sommige risico's kunnen niet worden vermeden, terwijl andere praktisch tot nul waarschijnlijkheid / nul gevolgen kunnen worden teruggebracht. Zo is het bijvoorbeeld fysiek onmogelijk alle goederen bij uitvoer uit de EU te controleren. Wanneer het risico significant is, moet dit uitdrukkelijk worden vermeld, onderkend en ingedekt door een passend niveau van beheer.

Indekking tegen het risico

Omdat de reactie op significante risico's eerder actief dan passief zal zijn, zal er een zekere indekking zijn tegen significante risico's. Doel hiervan is een wijziging te brengen in de waarschijnlijkheid en/of de gevolgen van een erkend risico. Indien geoordeeld wordt dat douanevereenvoudigingen mogelijk zijn, kan worden aangenomen dat significante risico's kunnen worden teruggebracht door administratieve maatregelen of bedrijfscontrole door de douane. Deze moeten worden beschreven en opgenomen in een controle/bedrijfscontroleplan.

Overdraging van het risico

Soms kan het risico aan een derde worden overgedragen. Zo kan het risico dat onbevoegden bij de goederen/in de gebouwen komen aan een beveiligingsfirma worden overgedragen. Overeenkomsten tussen het bedrijf en een andere partij moeten worden onderzocht en beoordeeld.

Beëindiging van het risico

Risico's kunnen worden vermeden door intensieve controles en/of regelmatige bedrijfscontroles en zelfs door afwijzing van de aanvraag om de status van AEO-bedrijf.

Door een combinatie van verschillende strategieën en mechanismes kan doelmatig op risico's worden gereageerd om de gewenste resultaten te verkrijgen.

2.5 Toekenning van de AEO-status

Wanneer de vijf fasen van de voorafgaande bedrijfscontrole zijn doorlopen, kunnen de volgende conclusies mogelijk zijn:

- (1) Er zijn geen resterende risico's of de resterende risico's kunnen goed worden gedekt door aanvullende controlemaatregelen: dan **kan de AEO-status worden toegekend**. Wanneer na de (eerste of tweede) voorafgaande bedrijfscontrole het besluit is genomen dat de AEO-status kan worden toegekend, geeft de douane de vergunning/het certificaat af aan het bedrijf. Zo nodig worden specifieke overeenkomsten aan de vergunning/het certificaat toegevoegd.
- (2) Indien er teveel resterende risico's zijn of indien de resterende risico's te groot zijn om deze door aanvullende controlemaatregelen te dekken, maar indien het bedrijf zijn administratieve organisatie en interne controle kan en wil verbeteren, **kan de status op dat moment niet worden toegekend**, maar misschien kan dit later wel, wanneer het bedrijf de nodige verbeteringen heeft aangebracht. Deze verbeteringen moeten door de douane bij een (tweede) voorafgaande bedrijfscontrole (met inbegrip van de procedure voor het in kaart brengen van de risico's) worden gecontroleerd om vast te stellen of de risico's die bij de eerste voorafgaande bedrijfscontrole aanwezig bleken te zijn nu voldoende zijn gedekt waardoor de status op dat moment kan worden toegekend.
- (3) Indien er teveel resterende risico's zijn of indien de resterende risico's te groot zijn om deze door aanvullende controlemaatregelen te dekken, maar indien het bedrijf zijn administratieve organisatie en interne controle niet kan of wil verbeteren, **kan de status niet worden toegekend**.

Het is wenselijk om in teamverband tot deze definitieve beoordeling te komen. Het is essentieel dat goed wordt vastgelegd waarom de risico's zijn vastgesteld, waar zij zich op de kaart bevinden en/of waarom zij op de kaart in de ene of andere richting zijn opgeschoven.

2.6 Lagere risico voor AEO-bedrijven

Voortaan zal de douane bij controles moeten vaststellen of een bedrijf de AEO-status heeft, waardoor de risico's uiteindelijk lager zouden kunnen zijn. Daar er nog geen AEO-databank is, kunnen gegevens worden ingevoerd op de AEO-site van CIRCA waarop de lidstaten het AEO-certificaatnummer kunnen vermelden.

De nationale contactpunten moeten deze nummers aan de nationale risicoanalysecentra toezenden die deze nummers kunnen opnemen in hun risicoanalyse-systemen, waardoor de risicoscore zal verminderen.

2.7 Bedrijfscontroleplan

De douane moet een bedrijfscontroleplan opstellen waarin is omschreven op welke wijze de douane op de geïdentificeerde risico's denkt te reageren. Alle controlemaatregelen, controles van aangiften, fysieke goederencontroles en/of bedrijfscontroles die de douane voornemens is te verrichten moeten in het auditplan worden beschreven. De resultaten van de controles moeten worden vastgelegd.

Nadat een bedrijf de AEO-status heeft verkregen moet een bij de douane een coördinator worden aangesteld die zich met het risicobeheer zal bezighouden. Toezicht zou bijvoorbeeld kunnen bestaan uit het regelmatig nakijken van de algemene en specifieke gegevens van een bedrijf. Indien zich wijzigingen voordoen in het gedrag of handelspatroon van een bedrijf, moet de coördinator beoordelen of hij contact met het bedrijf moet opnemen.

2.8 Evaluatie

Het is van groot belang dat het gebruik van de AEO-status en de daaruit voortvloeiende voordelen regelmatig worden geëvalueerd. De volgende elementen spelen bij die evaluatie een rol:

- De resultaten van de controles die in het bedrijfscontroleplan zijn beschreven. Deze resultaten kunnen een indicatie geven dat de risico's van het bedrijf niet langer voldoende zijn gedekt. De douane moet de resultaten van de controles regelmatig evalueren. Dit kan leiden tot aanpassingen van de wijze waarop de controles worden uitgevoerd of van de toegekende vereenvoudigingen.
- Signalen van het bedrijf over wijzigingen in de activiteiten, organisaties, procedures enz. Het AEO-bedrijf is wettelijk verplicht het bevoegde douanekantoor in kennis te stellen van belangrijke gebeurtenissen die van invloed kunnen zijn op het certificaat, ook bij wijziging van de voorwaarden voor toegang tot informatie of in de wijze waarop de informatie beschikbaar is.
- Andere algemene of specifieke informatie die van invloed kan zijn op de aan het bedrijf toegekende vereenvoudiging.
- De douane moet grondig onderzoeken dat het bedrijf nog controle heeft over de risico's. Zijn er nieuwe risico's? Is de kwaliteit van de administratieve organisatie en de interne controle nog zo goed als tijdens de voorafgaande bedrijfscontrole? Daarom moet de douane van tijd tot tijd een evaluatie uitvoeren.
- Indien (een van de elementen) van de evaluatie tot de conclusie leidt dat het bedrijf geen controle (meer) heeft over een of meer risico's, moet deze conclusie door de douane aan het bedrijf worden medegedeeld. Het bedrijf moet dan de nodige verbeteringen aanbrengen, die dan weer door de douane moeten worden beoordeeld. In het ergste geval kan dit ertoe leiden dat de AEO-status wordt geschorst of ingetrokken.